

Vánoční příloha Posla

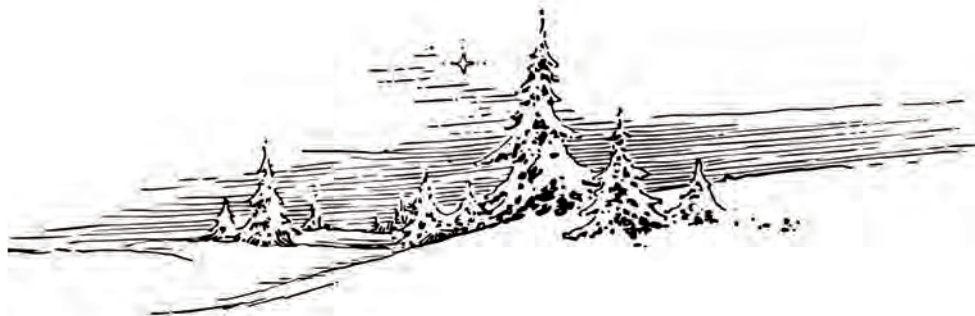

Světlo a tma

Pane Bože, u tebe je pramen žití, když ty jsi nám světlem, spatřujeme světlo. Zpíval žalmista a někomu se to líbilo, tak to zpíval dál a pak to někdo zapsal. Aby nezapadlo to důležité. Abychom věřili i ve tmě, abychom věděli, kde hledat světlo, kdo může otočit vypínačem, nahodit pojistky, kdo má jističe pod kontrolou, komu nedojde palivo. Bože, tvá záře nás nechce spálit. Tvé světlo je životodárné. Jen my máme občas strach, že osvětlí to, co chceme ponechat ve tmě.

Ano, chci tě vpustit k sobě jako světlo. Rozsviť.

Modlitba Lenky Ridzoňové

Vánoční zamyšlení

„Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblecme se ve zbroj světla.“

Římanům 13, 12

„Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.“

Lukáš 2, 11

Kolikrát už jsme slyšeli tato slova, kolikrát jsme již četli zvěst vánoční radosti! A přece nám o každých vánočních zní nově. Apoštol Pavel, který je autorem toho prvního verše a zasadil jej do souvislosti epištoly římským křesťanům, sám žil z naděje Kristova příchodu na svět. Předkládá krásný příměr noci a dne. Noc, to je pro něj věk a způsoby současného dosud plně nevykoupeného světa. Světa porušeného hříchem a zlem. Ale od doby, kdy se setkal s Ježíšem Kristem, se jeho život radikálně změnil. Noc již pominula a den se přiblížil. Den, doba vykoupení a nového života v Kristově blízkosti.

Kristův příchod do našeho světa je jako vycházející slunce, které najednou ozáří ztemnělou krajinu. Boží království se přiblížilo ve chvíli, kdy v temné noci zaplakalo dítě v jeslích. Nepřišlo spolu s armádami bojovníků, nepřišlo s armádou po zuby ozbrojených válečníků. Narodilo se dítě. Tak prostá, ale krásná událost znamenala

rozhodující zásah do světových dějin. A jen tohle narození znamenalo rozhodující kontakt s Boží věčností. Tohle narození je radikálním průlomem spásy. Do našeho lidského chlíva – řečeno s Markem Ebenem – přichází Boží Syn. Do špíny, nečistoty a všemožné temnoty sestupuje Mesiáš, aby nás v této špíně a beznaději neponechal. Bůh sestupující opět navštěvuje svůj lid. A i když nás ještě někdy děsí zlo a temnota, je jisté, že vítězství patří Pánu a Králi králů, Bůh, který se stal dítětem.

Nevím už, kdo je vlastně autorem následující věty: „Kdyby se Ježíš tisíckrát narodil v Betlémě a ne ve tvém srdci, jsi stejně ztracen.“ Není to zbytečná výhrůžka? Neměli bychom se o vánocích jen radovat, navzájem obdarovávat a být tady jeden pro druhého? Ale my přece vyznáváme spolu s evangelistou, že se nám dnes narodil Spasitel! Zachránce světa sestoupil mezi nás! A my přece potřebujeme Spasitele! Když on k nám koná ces-

Vánoční příloha Posla

tu, je třeba se mu otevřít! Přijmout jej do svého života. Nezústat k němu lhostejný. To proto je ve světě tolik tmy, že je tma především v lidských srdcích. Tam to přece začíná! Odtud je třeba zahájit léčbu! Martin Luther, jehož výročí jsme nedávno vzpomněli, řekl, že podstatou lidského hříchu je „srdce zkřivené do sebe sama.“

Vraťme se ještě k apoštolovi. On tváří v tvář rozednění vyzývá: Odložte skutky tmy! Víra v Krista je denní, nikoli noční život. Nelze vítat Spasitele, ale současně žít, jako by jej ve skutečnosti vůbec nebylo. Nemravnost, závist a svár jsou jen některé z nich. Nelze žít v blízkosti Kristově a žít sty-

lem života, který patří do noci.

Vánoce jsou svátky, kdy se nás již dotýká Boží věčnost. A možná každý z nás by nabídl něco, co v souvislosti s těmito svátky pokládá za důležité. Ke mně vždycky mluvily tak, jakože se v nich vlastně už dotýkáme cíle, k němuž směřujeme. Jakobychom už – i když jen jaksi zatím předběžně – stříhali cílovou pásku věčnosti a budoucího plného života. Zatím je to jen předběžná ochutnávka. Ale Ježíš Kristus už je skutečností přítomnou.

Požehnané svátky vánoční!

Váš Jan Lukáš, farář

*Pane Ježíši Kriste,
tys přišel, sestoupil do našeho světa. Tvoje světlo
prozářilo temnoty, které jsou v lidských srdcích. Dě-
kujeme ti za to, že smíme znovu slavit Vánoce. Díky
za to, že dávno nežli my lidé jsme byli schopni udělat
jeden jediný krok a začít se ptát po Boží lásce, tys
jako Boží syn podnikl dlouhou cestu za námi. Stal
ses Dítětem, abychom se my mohli stát Božími dět-
mi. Naši lidskou tvrdost jsi přemohl svou dobrotou
a láskou. Děkujeme, že uprostřed těchto ztemnělých
dní tvoje světlo září do temnot světa i do těch, které
jsou v našich nitrech. Dej se nám prosíme, opět po-
znat jako živý a věčný Bůh.*

Amen.

SNĚHOVÁ VLOČKA

*Malá vločka letěla
Dopadla mi na kůži
Jako peří anděla.
A voněla po růži.*

*Brzy však tát začala,
Hořela a mizela.
Vzlykala a plakala.
Pak roztála docela.*

*Každý člověk jednou zemře.
Všechno jednou pomine.
Víra ale zachrání nás.
Bůh. Jenom to jediné.*

Kateřina Kopecká, 14 let

Písňě: 299, 653

